



LÁSZLÓ NOÉMI (1973) Kolozsvár

## LÁSZLÓ NOÉMI

### Understatement

*Szilasi Lászlónak*

Zúg a fejem. Visszhangos szoba.  
Összecsúszott tegnappal a ma.  
Időtömbök közé szorult szívem  
dadogó idegen.

Teszek-veszek. Acélozom magam.  
Vágyam megzabolázom. Már, ha van.  
Hát persze, van. Mint rossz lemez, akad.  
Költő, zabolázd bolond vágyadat!

„Költő.” Lelkemre balsam, muzsika.  
Bár volna múzsacsókos homloka  
szegény visszhangos, zúgó fejem éke.  
Bár volnék úgy valaki büszkesége,

hogy jóérzése engem töltsön el.  
Rajongó elme versben énekel,  
és szótagokat kottáz magyarul.

Szív elszorul, gyógyszer gurul,  
balról csillag, jobbról turul,  
ennél akármi jobban hangzana.

Múltam dicső, masszív a ma,  
*várákoszáson aluli* jövő,  
mintha elakadt volna az idő szava.

LUZSICZA LAJOS ÁRPÁD, Hajó (Titanic), 2016

